

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Virorum iuxtà ac mulierum aspectu se abstinet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

retur, ne discederet à communi vsu. Etiam si verò stomachus ei naturaliter à quibusdam (vt à caseo, quo non vescebatur) abhorreret, eo tamen ita abstinebat, vt nihil sibi apponi eius loco sustineret.

*Iudicium
eius do-
stodiâ ocu-
lorum.*

Iam oculos (quod alterum caput erat) ita in officio tenebat, ac tale cum ijs pepigerat fœdus, vt numquam terrâ eos attolleret, nisi ratione aut necessitate cogeretur. Eâ re numquam (nisi principio, ad internoscendum) eos aspiciebat quibuscum loquebatur: ad Magistri verò cubiculum quoties itabat, quòd iam nosset quem conuenturus erat, numquam, nisi deiectis in terram oculis, accedebat. A naturâ comparatum est, subitis nouisque in casibus eò oculos conuerti, vnde strepitus exauditur: at Ioannes ne tum quidem commouebat sese. Affirmant complures iuuenum externorum, qui scholas cum eo frequentarunt, deditâ operâ sapiùs diuersâ se Gymnasij parte sonitum esse machinatos, vt eam in partem oculos eius aduocarent, sed numquam euenisse, Scripto expresserat, aspectum mulierum instar basilisci euitandum. Nec earum modò, sed & virorum intuitu domi forisque interdixerat sibi: tamque depressos continenter gerebat oculos, vt ne, siquidem qui quotidie familiariter eo vtebantur, cuius demum coloris eius oculi essent (quòd num-

*Virorum
iuxta ac
mulierum
aspectu se
abstinet.*

numquam eos videre licuisset) indicare possent. Et plures cordatè mihi affirmarunt, sapiùs se in illum & diu fuisse intuitos, eo studio, vt quales haberet oculos, obseruarent, nec potuisse deprehendere, cùm oculos eo temporis spatio non sustulisset. Rogatus ab eiusdem cubiculi sui contubernali, vt quid faceret animo semper ad se reuocando, segregandoque à mortalibus rebus; respondit: Præsentissimum remedium, fida cordis custodia (quæ cùm obtineri non posset, nisi frenati sint oculi) oculorum insuper perpetua in potestate retentio.

Atque hos subigebat non solùm auocando ab aspectu hominum, sed ab intuitu etiam rerum omnium exquisitarum, quo pacere eorum curiositatem dedignabatur. Allegatus aliquando ad Seminarium, dramatis spectandi causâ, non abnuìt quidem, vt sese imperijs accommodaret; sed eâ compositione modestiaque in subsellijs confedit, vt ne oculum attolleret: quo notato, Nobilium quispiam, qui remotiore è loco spectabat, obstupefactus scilicet, proximè assidenti in aurem insurrat: Profectò hic Pater est sanctus. Numquam adduci potuit, vt hortos vineasque, quæ Romæ in admiratione sunt, vllàsve res alias novas inspectum iret: ne sòlemnes quidem illas equitationes, quibus crebrò

*Rerum no-
uarũ aspe-
ctum vitat.*